

Secretul lui Tori

Fusese și ea un om respectabil timp de 14 ani. Nefericirea ei a început la sfârșitul gimnaziului, într-o zi de mai. Iar de atunci nimic n-a mai fost colorat, viața ei s-a transformat într-un șir de întâmplări în alb-negru, printre care a trecut ca o moartă.

27 mai. O zi al cărei început senin și-l mai aduce încă aminte. Era o zi de duminică, în urmă cu mai bine de 40 de ani. Ea plecase să culeagă frunze de floarea-soarelui pentru păsări. În fiecare dimineață se scula cu noaptea-n cap, lua sacul și fugea până la grădină. Aveau un lot ajutător chiar în marginea Neajlovului, unde puneau și două-trei rânduri de floarea-soarelui, special pentru rațe, cărora, orice le-ai da, nimic nu le place mai mult decât frunza mustoasă de floarea-soarelui, tocată mărunt și amestecată cu apă și mălai. Rupea la repezeală o frunză de ici, una de colo, ca să nu omoare planta, mai intra și pe la alții, prin grădinile de la râu, și în zece minute era înapoi. Trecea la vatră, scotea satârul și, toc-toc, în cel mult un sfert de oră era castronul plin. Abia după aceea pleca la școală, când era de plecat. Dar în ziua aia era duminică.

Tori își umpluse traista cu frunze și se spăla pe picioare în marginea râului. Își amintește

buruienile subțirele din malul argilos, laba tânără a piciorului ei proaspăt spălat și cerul luminat din toate părțile. Apoi mâna care i-a prins pulpa ca-ntr-un clește.

Era atât de uluită, încât a alunecat pe argila udă și-a rămas în fund, privind spre Petrică Notaru ca și cum l-ar fi văzut prima oară. Era un bărbat până-n patruzeci de ani, cu nevastă și copii. Îl știa bine, pentru că făcea naveta și cobora întotdeauna sâmbătă seara în fața casei lor, din mijlocul Grindeniului. Îl vedea cu câte o plasă de plastic în mână, din care ieșea moțul franzelelor, și se holba la el imaginându-și viața luxoasă pe care-o ducea la București. Bărbatul ăsta, care era poreclit Notaru și căruia lumea, pe atunci, pe la tinerețe, îi spunea Petrică, era un om cu privire caldă, care știa să zâmbească frumos și să salute din toată inima. Iar acel bărbat, pe care ea îl credea un stâlp de înțelepciune, o răstignise în argila untoasă și-i luase în mod fulgerător toate punctele de sprijin. Chiar și-acum, când se apropie de șaiszeci de ani, este incapabilă să se iubească și să fie mulțumită de ea, legată încă de întâlnirea ei cu Petrică Notaru. N-a fost agresiunea. N-a fost voința pe care i-o călcuse în picioare. Ci ceva greu de suportat încă și acum, o nepăsare lejeră care-o omorâse pe loc.

Notaru a trântit-o pe spate, râzând cu toată fața, ca omul care face o glumă, și i-a spus aproape imputător:

— Hai că te-am prins! Acum stai binișor, că n-ai cum să mai scapi!

Iar pentru că ea izbucnise în plâns, el s-a oprit mirat, explicându-i cu părere de rău:

— Ce să-ți fac? Ți-a venit timpul! Dacă nu sunt eu, e altul! Și nu-i păcat?

Când se ridicase de pe ea, parcă se vede, era o zdreanță înămolită în marginea apei.

— Acum n-o să-ți mai trebuiască altul! Numai pula mea o s-o visezi! îi spusese el, încheindu-se la pantaloni. Te-aștept tot aci, duminica ailaltă, dac-oi scăpa de la muncă, iar dacă nu, în fiecare duminică.

Abia după câteva luni bănuise că e însărcinată. Era vară, iar ea toca încet frunzele de floarea-soarelui, fiindu-i groază de un singur lucru: să nu afle cineva c-avusese de-a face cu Notaru! Oricine altcineva era bun, numai el trebuia răzuit de pe fața pământului.

Și-așa începuse să se bage în sufletul unor bărbați pe care îi credea capabili s-o apere și, dac-ar fi fost cazul, să dea de pământ cu Notaru. Unul dintre aceștia fusese Greblă, care era atunci un om destul de temut și gata să scoată cuțitul la oricine.

Când a început să i se vadă burta, ai ei au călcat-o în picioare și-au dat-o afară din casă. Noroc cu un primar care-o culesese de pe drumuri:

— Uite, e aici, în Satu Nou, o fâșie de pământ, care e a comunității. Îți faci o coșmelie din paiantă, trimit eu pe cineva să te-ajute, și-ai să vezi că va fi bine! i-a spus el, privind-o cu acei ochi care voiau să spună că se aștepta să fie răsplătit.

În căsuța asta l-a născut pe Cristel, fără să știe nimeni că el era din sângele Notarului, nici măcar Notarul însuși.

Avusese noroc că plecase pe-un șantier la mama dracu' și-acolo-i zăcuse osul toată vara aia, în care viața ei s-a sfâșiat în bucăți. Iar când se întâlneră din nou, îl sfidase de la distanță. Stătea cu Țuțu, săracul, în cabina camionului și râdea cu gura până la urechi. Începuse să i se vadă burta, dar șoferului nu-i păsa. Era însurat, dar nu conta pentru niciunul. O lua la București ori de câte ar fi vrut, iar pe drum se opreau în Pădurea Babelor și-și înverzea rochile de la cât o tăvălea prin iarbă. Iar prin toamnă a dat nas în nas cu Notaru. Ea se râdea în cabina camionului și, cum l-a văzut, i s-a tăiat fața. Notaru se uitase binevoitor spre ei, dar Tori se repezise-n urechea șoferului:

— Uită-te la boul ăsta!

— Ce e cu el? o-ntrebuse Țuțu.

— Să mă scapi de el!

Camionagiul a și scos capul pe fereastră:

— Hai, bă, fă pași, ce belești ochii? Ori vrei să-ți sparg felinarul?

Iar Notaru a răspuns și el ceva, dar moale și de-atunci nici nu se mai luase de ea. Se-ntâlneau des, că și stătea aproape de casa lui, dar ea avea grijă să-l privească de sus, iar din *moș Petrache* nu l-a scos niciodată.

Toate aceste lucruri îi trecură fugitiv prin memorie, iar revolta ei dezlănțuită se transformă într-o ploaie de cuvinte pe care toți cei strânși în fața Poliției le primiră cu uimire. Nimeni n-o mai văzuse așa de supărată și poate de aceea nici n-o-ntreperuse nimeni.

— Ce-am făcut? zicea ea. Am și eu un copil, am ridicat o casă, nu sunt și eu în rândul lumii? Ori oi fi tu mai breaz, care-ți cade mucu' de prost ce ești?

— Domnule Vică, ridică din nou vocea învățătorul, apoi uitându-se către Tori îi făcu semn să tacă, iar ea îl ascultă imediat, domnule Vică, dumneata trebuie să începi cercetarea și să vezi cu cine a avut Eliza legături!

Vică voia să promită ceva, ca să-i închidă gura, dar, văzând-o pe Sanitară, care venea hotărâtă spre ei, pierdu momentul. Numai ea mai lipsea de la întrunire! De asta chiar nu se scăpa ușor. Sanitara salută cu vocea ei melodioasă și, după ce-și rostogoli ochii, spuse mișcând capul ritmic, ca și când ar fi citit știrile la TV:

— De-azi-dimineată aștept să vină lumea să dea sânge și nu s-a prezentat nimeni! Vino și tu aici, hai, vino, îi făcu ea semn cu mâna, ridicându-și glasul pe deasupra capetelor, încât toți se uitară în direcția aia, și-l văzură pe Greblă, tânărul, ieșit în fața prăvăliei.

Acum aștepta toată lumea să vadă ce face Greblă, iar acesta, intimidat de atâta atenție, o luă spre ei.

— Nu se știe ce boli mai aveți și e bine de știut!

— Să facă cine știe c-a avut de-a face cu prostituata! spuse bărbatul scofâlcit pe care tocmai îl certase Tori, mulțumit că putea s-o lovească din nou.

Greblă tocmai ajunsese și se așeză și el printre cei care stăteau pe margine. Între timp se mai adunase lume, iar cei care se uitau

din capul satului și vedeau că e mișcare la Poliție o și luau în direcția aia, să nu rămână în afara evenimentelor.

— Este și o problemă de sănătate, începui din nou să vorbească Preducă, e adevărat, dar este și una de moralitate. Eu cred că poliția trebuie să înceapă cercetările!

— Adică ce să cercetăm, dom-vățător, se zburli Vică, să mergem din casă în casă și să-ntrebăm cu cine și-a tras-o fata?

Câteva râsete se ridicară în aerul de iulie, iar Sanitara nu pierdu prilejul:

— De ce să mergi din casă-n casă? E la mine lista!

Cuvintele ei măturară orice zgomot. Femeia își pipăi cerceii în formă de avioane, care atârnavau de un fir galben, de la ureche până la umeri, apoi spuse clar, cu vocea ei lucrată, privindu-l pe fiecare câte o secundă:

— Lizoanca mi-a dat numele tuturor bărbaților, ca să știm cât s-a întins infecția.

Greblă simți cum îl părăsește sângele.

— Și ai lista asta? se interesă polițistul. Mie de ce nu mi-ai arătat-o până acum?

— Pentru că asta este o problemă medicală.

— Nu este doar medicală, am mai spus!

Învățătorul începuse să se miște, dând semne că vrea să părăsească scena, dar continuând să vorbească:

— Datoria poliției este să cerceteze faptele! Aici avem de-a face cu un act de prostituție juvenilă!

Și pentru că ceilalți nu păreau prea impresionați, mai adăugă: